

Svar (14/1 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

I folkeskolelovens § 16 er det anført, at ministeren fastsætter et mindste antal undervisningstimer for eleverne fra børnehaveklassen til og med 10. klasse. Det fremgår af samme bestemmelse, at ministeren fastsætter et vejledende antal årlige undervisningstimer for hvert fag. Det vejledende timetal og det mindste undervisningstimetal fremgår af bekendtgørelse nr. 537 af 18. juni 2003.

Det er kommunernes opgave at sikre, at eleverne mindst modtager undervisning i et omfang, der svarer til det mindste timetal, som er angivet i den nævnte bekendtgørelse. Det vejledende timetal er i sagens natur vejledende. De enkelte kommuner kan have gode grunde til at undervise eleverne i et omfang, der afviger herfra, og flere end halvdelen af kommunerne underviser eleverne i et omfang, der svarer til det vejledende timetal eller derover.

I forbindelse med ændringerne af folkeskoleloven i foråret 2003 har regeringen bl.a. tilført dansk og matematik flere undervisningstimer og sikret et fælles grundlag ved at indføre et minimumstimetal på henholdsvis 810 og 450 timer fra 1. – 3. klassetrin i dansk og matematik. Hertil kommer, at regeringen gennem en omlægning af opregningen (fra ugenorm til årsnorm) af undervisningstimerne har sikret, at kommunerne i fremtiden har en forpligtelse til at give undervisning i et minimumstimetal fordelt på fagblokke på henholdsvis 1. – 3., 4. – 6. og 7. – 9. klassetrin.

Spm. nr. S 1445

Til undervisningsministeren (29/12 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren kommentere, om det giver bedre eller dårligere muligheder for at sætte den enkelte elev i centrum, når ca. 35 pct. af kommunerne ifølge KL's budgetredegerelse vil lade klassekvotienten stige næste år?«

Svar (14/1 04)

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Ifølge folkeskolelovens § 18 skal undervisningen tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov. Det påhviler endvidere skolelederen at sikre, at lærerne tilrettelægger undervisningen, så den rummer udfordringer for alle elever.

Det er disse formuleringer, som i daglig tale kaldes undervisningsdifferentiering, hvor den enkelte elev tilgodeses samtidig med, at man bevarer fællesskabets muligheder.

Undervisningsdifferentiering kan foregå på flere måder. En varieret brug af arbejdsformer, fx i form af individuelt arbejde, gruppe- og klassearbejde, understøtter undervisningsdifferentiering. Desuden kan der differentieres ved hjælp af forskelligt stof, sværhedsgrad og hastighed. Disse organiseringsformer er ikke afhængige af en bestemt klassestørrelse. Dog kan en for lille klassestørrelse være begrænsende for valget af arbejdsformer og en for stor klassestørrelse betyde, at lærerne får vanskeligheder med at tilgode-se den enkelte elevs behov.

De stigninger i klassekvotienterne i ca. 35 pct. af kommunerne, som forudses i KL's budgetredegerelse, vurderer jeg ikke vil have konsekvenser for muligheden for at leve op til folkeskolelovens krav om undervisningsdifferentiering.

Det skal fremhæves, at den vedtagne folkeskolelov forbedrer mulighederne for hensigtsmæssig holddannelse på alle klassetrin med henblik på at understøtte princippet om undervisningsdifferentiering.

Spm. nr. S 1479

Til beskæftigelsesministeren (6/1 04) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange personer i arbejde der har været på barselorlov i perioden 1. juli 2002 til 1. juli 2003, samt hvor mange barselsdagpengeuger der samlet er tale om, og hvor meget de samlede udgifter til barselsdagpenge har været i denne periode?«